

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XX бр. 114 (2025)

В. Търново, неделя, 20 септември 1964 г.

Цена 2 стотинки

Пълна мобилизация на силите за изпълнение на плановете и обещанията!

САМО ПЪРВО КАЧЕСТВО

Трудовият колектив на свило-точната фабрика „Васил Коларов“ във В. Търново и след Празника на свободата продължава своите трудови успехи. Без нито едно безпричинно отсъствие и при висока трудова дисциплина започ-

на работата в следпразничните дни. Пример в това отношение дадоха бригадите на Елена Лазарова, завоювала паспорта на трудова слава и юбилейната значка, на Стефка Димитрова, излъчила най-много ударници на комунистическия труд.

Във всички бригади сега кипи съревнование за висока производителност на труда и първокачествена продукция за износ и вътрешен пазар. Колективът изпълнява с чест това задължение. Произведената продукция, след празника, при план 75 на сто първо качество, е 100 на сто първокачествена. С такива трудови успехи започна подготовката за конференцията на първенците, която ще се проведе на вечерието на 47-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — 20 ДНИ ПО-РАНО

За високо изпълнение на плана и обещанията, дадени в чест на юбилейната годишнина, колективът на пристанище Свищов получи паспорта на трудова слава и юбилейната значка.

В трудовата надпревара успешно бе догонено изоставащото от първото тримесечие и планът за септември бе изпълнен предсрочно.

Всеки докер, крановик — всички работници не отслабиха нито за момент темпа на съревнованието и в дните след Празника. С голяма бързина и предсрочно се разтоварват всички плавателни съдове и безпогрешно се отправят за местоназначението си.

Докерите сега обещават обрзаво да организират работата си по износа на грозде, по превозването на цвеклото и другите товари и да изпълнят годишния си план 20 дни по-рано.

И НАЙ-МАЛКОТО УСПОКОЕНИЕ Е ВРЕДНО!

С голям ентусиазъм трудовите колективи от окръга посрещнаха славната 20-годишнина на социалистическата революция. В техните рапорти на празничните манифестации бяха показани големите успехи, постигнати в борбата за изпълнението на плана и дадени обещания. И в следпразничните дни в много предприятия и кооперативни стопанства работата продължава с още по-голямо напрежение, при още по-добра организация. Вече изпълниха деветмесечните си планове колективите на промишлените предприятия в Лясковец, Държавни захарни заводи в Г. Оряховица, пристанище Свищов и др. При добра организация против изпълнението на селско-стопански задачи в Моравя, Обединение, Полски Сеновец и др.

Общо обаче, темпът на изпълнението на плана както в промишлеността, така и в селското стопанство, е незадоволителен. Той не отговаря на наличните възможности. Това особено се отнася за селското стопанство. В момента на село се разрешават едновременно много задачи: прибиране на пролетните и освобождаване на площите и подготовка за есенната сеитба, сляжане, бране на грозде за износ и вътрешния пазар и др. Докато почти напълно е прибран сляночледът, прибирането на царевичката за зърно изостава. Във Върбовка, Балван, Козловец почти не е започнало прибирането на царевичката. Незадоволителен е прирастът на сляжането в Полски Тръмбеш, Сушица, Долна Липница. В редица стопанства изостава подготовката за сеитбата — нямат необходимите семена, селските и подготвени площи. Трегжно е положението с брането на грозде за износ в основните лозарски центрове — Михалци, Сухиндол, Върбовка, Бяла черква.

Сега повече от всякога е нужно да се вземат бързи мерки за пълна мобилизация на силите, за създаване на образцова организация, за да се използват всички резерви за преизпълнение на плановете и обещанията.

И най-малкото успокоение сега е вредно!

ЗА ОЩЕ 2 700 000 ЛЕВА НАД ПЛАНА

Ентусиазма, с който работи колективът на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица през юбилейната година носи само добри успехи. На 19 септември той изпълни плана си за деветмесечие. До края на месеца колективът ще произведе над плана 5000 тона захар, 235 тона захарни изделия и 260 000 литра спирт. Народното стопанство ще получи надпланова продукция за 2 700 000 лева.

На първо място в социалистическото съревнование са работниците от Захарната фабрика, следвани от тия на Топлоелектрическата централа, Спиртната и Бонбонената фабрики.

Стефка Градинарова
от Общественията редакция на
в. „Борба“ в Г. Оряховица

Д. Чаушев

Гроздоизносът не бива да изостава

Сега е сезона, в който се изнася усилено грозде. В нашия окръг с тази дейност са ангажирани повече от кооперативните стопанства и търговската организация. Това е износ от голямо значение за нашето народно стопанство. Не е без значение и за кооператорите това, как те ще използват хубавото време, за да подготвят и изпратят висококачествено грозде за външния пазар, ще се отрази на личните им доходи.

Но какво в действителност ста-

ва? Ето например, в изкупувателния пункт на ОП „Плод и зеленчук“ в гара Ресен се изпраща грозде, отгледано в стопанствата на Ресен и Самоводене. Неговата подготовка за износ се извършва на блоковете от кооператорите. Фактът, че няма вагон с грозде, които да са рекламирани, говори че кооператорите работят опитно и съвестно. За тази работа похвални думи каза и представителят на „Болгарплодконсерв“. Това е хубавата страна, но има и отрицателна. Графикът

на износа не се изпълнява. През втората десетдневка на септември ТКЗС в Ресен трябва да предаде за износ 200 тона грозде, така е по договор, а до 15 е предало едва 38 тона. Още по-лоша е картината в стопанството на Самоводене. То трябва да предаде за това време 300 тона, а до 15 едва бе предало 9 тона. Гроздето е узряло, и както не се използва хубавото време се губи много. Валежите, които вече започнаха, влошават качеството, в крайна сметка губят и кооператорите.

Сега има и други важни селскостопански задачи, но гроздоберът за износ не бива да изостава. Вече на помощ на стопанствата са студентските и ученическите бригади. Необходимо е техните сили да се насочат на определен сектор, за да могат опитните кооператори в подготовката на грозде за износ да навкасят бързо изоставането. Договорите трябва да се изпълнят и реколтата да се оползотвори напълно.

В. БУТАШКОВ

ВДЪХНОВЕНИЕ В ТРУДА И ЖИВОТА

цало на най-тежките участъци, защото знае, че се справя отлично. Сега е отговорен електромеханик на таквава сложна съоръжение, каквото е гърбицата автоматична централизация на разпределителната гара. Топузанов обича работата си. И това не е трудно да се види от пръв поглед. Полага големи усилия за квалификацията на своите другари. Обучил е много електромеханици по всички видове инсталации.

Любовта към техниката е заведена от баща му — дядо Гено, който мечтал да види най-малкия си син техник. Тази бащина поръка отговаря на Мичко в Коларското училище в Г. Оряховица. За там стигнали оскъдните средства на родителите му. Учил се прилежно, дружил с добри другари и никак не му харесвало, че някои учители насаждали в учениците фашистки разбирания за живота. Той бил в стачния комитет, когато обявили 40-дневна стачка против учителите-фашисти, в която учениците излезли победители. Той участвувал в то-

ва дело стихийно. Още не знаел нищо за борбите на работническата класа. Разбрал това по-късно, когато като железничар попадна сред прогресивни другари. Под тяхно влияние на гара Септември, той разпечатал радиоприемника, за да слуша радио „Хр. Ботев“. Още тогава той започнал да помисля за победата на народното дело. Гова, което чуел от радио „Хр. Ботев“ и Москва разпространявал сред работниците.

Радвал се като дете, когато дошъл слънчевият ден на свободата. Още тогава се преместил в родния край. Изминало време работил във Важдия завод в Дряново, където участвувал в работниците в току-що разгорялото съревнование. Не един път е бил излъчван като ударник. Но нещо все го теглело към Г. Оряховица. Обичал електрическите съоръжения и мечтал да работи по тях. И ето той е на работа по осигуряването на инсталации към IX-та жп секция. С жар се включва в съревнованието, става постоянен ударник, развива стаха-

новското движение, става инициатор на почина „Образцов участък“ от Г. Оряховица до Търговище. За това той е награден с почетна грамота. Топузанов е постоянно търси решение на тесните места и извършване на осигурителните инсталации, които прави движението на влаковете сигурно и маневрите в гарите спокойни. За тези успехи и обучението на кадри той е награден със значка на Министерството на транспорта и му е присъдено званието „Отличен железничар“.

Но живота всеки ден променя картината на нашето велико време. Когато се заговори за движението за комунистически труд, колективът на гърбицата централизация се включи в него. Той е един от първите, получил правото да се нарича „Колектив за комунистически труд“. И не само за неговия колектив гледа Мичко Топузанов. Той е общ организатор на бригадите за комунистически труд в III-та елсекция. Като председател на профкомитета учи младите и по-възрастните на човешките

Един хубав спомен на скъпите гости от центъра на красива София.

Всички задачи едновременно

Трудовата надпревара сред кооператорите от ТКЗС — Елена не стихна. В тези дни вниманието на кооператорите е насочено и за осигуряване на повече фураж за животните. От зелена маса — люцерна, детелина и царевичак досега е направен общо 300 тона сляк. В момента усилено се превозва царевичак с камиони и каруци, за да се подготви повече зимнина. Подготвен е вече и 4500 куб. метра листников фураж.

Добри успехи в низането на тютюн постигнаха кооператорите от Вадевици, Харваловци, Гърдвци и Средни колиби. Досега общият брой на низите с тютюн възлиза на 28 755.

Редом с това се почистват семената, започна започнаването на картофите.

К. Василев

от Общественията редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

Младежката бригада на локмотива 03-04 от депо Г. Оряховица е награден с „Юбилейен диплом“ на ЦК на ДКМС. През първото полугодие тя извози влаковете само по график и реализира 3270 лева икономия от горивни и смазочни материали.

НА СНИМКАТА: Стариши машинистът Цани Дудуров и помощникът му Панайот Борисов.

Полтавската делегация отпътува

ИЗПЪЛНЕНО с ярки прояви на нерушимата българо-съветска дружба, преминало в много делови разговори и сърдечни срещи, пребиваването на делегацията от Полтавска област завърши.

На 18 септември преди обед гостите направиха последна разходка по улиците на Велико Търново. В 11 часа те засадиха борово дърво в парка в Арбанаси.

Придружени от члена на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков, от председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Йордан Костов и от секретаря на Окръжния комитет на БКП Иван Диков до гара Русе, полтавчани бяха изпратени най-сърдечно.

С международния влак те отпътуваха за Родина си. Преди заминаването си ръководителят на делегацията Степан Карпович Бойко, председател на изпълкома в общите усилия на колектива за изпълнението на плановете и обещанията.

— Нашето пребиваване

във Великотърновски окръг и във Вашата страна остави у нас незаличими впечатления и спомени. Ние видяхме много неща, големи, направихме, които в нашия великолен, сърдечен и трудолюбив народ е направил във всички области на своя живот. Неописуемо топло отношение на българските хора към нас, любезност, която тъй ярко бе изразена в отнасяне към целия съветски народ. Благодарим ви, приятели. Прелатите на трудещите се от нашия окръг нашата най-сърдечна благодарност за великолен прием, който навсякъде ни указаха, за готовността им да споделят с нас всичко, което са постигнали. По-нататъшното укрепване и разширяване на нашите връзки ще бъде наша постоянна обща задача. Пратениците на Полтавска област си замине, но споменът за срещите с тях ще живее в сърцата и в делата на трудещите хора от нашия окръг.

Христо КОНСУЛОВ

Ще натоварят 200 вагона допълнително

Между членовете на малобройния и трудолюбив железничарски колектив от гара Джу-

лгонца продължава, без да стиха, разгорялата се благодарна трудова надпревара.

Техният дял

Текстилният комбинат „В. Мавриков“ — В. Търново произведе над плана първокачествена продукция — 21 636 м платове, 9180 кг прежда, единични и 4780 кг пресушени прежди.

На първо място в съревнованието за производство на високо качество са бригадите за комунистически труд на Тодор Хитов, Борислав Бутков, Кольо Николов, Дамаскин Георгиев, Георги Радев и Павел Баев. Те са следвани от десетки други бригади, които дават средно от 2 до 5 тона над плана първокачествена продукция. Това е техният дял в общите усилия на колектива за изпълнението на плановете и обещанията.

Драган Велев

Благодарение на това, джугонските железничари вече успешно изпълниха деветмесечния си план 103 на сто.

Въодушевени от тези високи трудови дела, и в чест на Великата октомврийска социалистическа революция, те решиха да натоварят 200 вагона над плана.

Едновременно с това продължават и борбата за спечелване на званието „Образцова гара“.

М. М.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански работи към 18 септември 1964 г.

ТКЗС	Селянство в %	Президент в %
1. Алеково	95	38
2. Бяла черква	80	17
3. Странилово	73	35
4. Лясковец	68	59
5. Дяковец	62	24
6. Обединение	62	45
7. Г. Студена	62	19
8. Д. Оряховица	58	40
9. Константин	58	27
10. Мокрица	57	50
11. Асеново	55	20
12. Павликени	54	26
13. Камен	53	41
14. Килифарево	53	32
15. Каранеи	51	23
16. Странница	50	68
17. Моравя	47	38
18. П. Сеновец	47	32
19. Михалци	44	56
20. В. Търново	43	49
21. Ресен	42	63
22. Поликрайще	41	14
23. Церова кория	40	43
24. Джукловица	39	18
25. Върбовка	38	25
26. Драгомирово	36	26
27. Сухиндол	36	28
28. Златарица	35	98
29. Балван	34	41
30. Еброво	32	23
31. Ореш	31	39
32. Д. Липница	30	31
33. Овча могила	30	28
34. Козловец	28	61
35. Елена	28	48
36. П. Тръмбеш	26	39
37. Сушица	26	22
38. Кесарево	22	66
39. Самоводене	22	39
40. Драганово	18	37
41. Вуйноци	0	0

Всичко за окръга 52 33

Сполучлива форма за укрепване на връзките с масите

От известно време насам в градската партийна организация в Свищов получи голяма популярност практиката да се провеждат вечери на въпроси и отговори. Те обикновено стават по квартали. Макар опитът да е още малък, те се налагат като една сполучлива форма за свързване и общуване с хората, за изучаване на техните нужди, желания и интереси, за въвеждане на трудовите хора непосредствено в управлението, в правилното решаване на редица въпроси, които стоят пред органите на народната власт.

Към провеждането на тези събрания ние пристъпихме след продължителна подготовка и със съдействието на Градския комитет на Отечественния фронт и кварталните партийни и отечественофронтови организации, с помощта и участието на членовете на изпълкома на Градския общински народен съвет. Проведено беше съвещание със секретарите на кварталните партийни организации и председателите на кварталните отечественофронтови комитети. На него бе изяснено значението на вечерите на въпроси и отговори и каква подготовка трябва да се извърши предварително, за да се получат повече въпроси, които възбудят хората, за да се дават по-пълни отговори. За целта бяха заангажирани значителен брой активисти в кварталите. Това бе добър повод те да водят разговор с трудещите се непосредствено в дните пред Двдесетата годишнина на социалистическата революция.

Близко месец тези активисти и агитатори в кварталите посещаваха трудещите се по домовете им, разговаряха с тях, провеждаха беседи и записваха въпросите, които те поставят, препоръките им. След това въпросите бяха обобщени и разпределени по отрасли за проучване от съответните ръководители, които трябва да дават отговори по тях на самите вечери. На първите събрания ние извиквахме ръководителите направо в клубовете. Получи се обаче така, че някои отговори бяха непълни, повърхностни, други с тенденция за оправдание. Ето защо, за следващите събрания ние провеждахме съвещание с ръководителите, към които имаше отправени въпроси, за да уточним отговорите и да обрнем вниманието им да отговарят с чувство на пълна отговорност. Получи се така, че на събранията бяха при-

зовани да дават отговори почти всички ръководители на предприятия и учреждения — ГНС, Електроснабдяване, ГТП „Градска търговия“, Топливо, „Плод-зеленчук“ и пр., по които-та 15 и повече души. Присъствието на тези вечери на най-отговорни ръководители в града, в това число секретари на Градския комитет на БКП, председатели, заместник-председатели, секретари и др. членове на изпълнителния комитет на Градския общински народен съвет, конкретните компетентни отговори на въпросите, създадоха повишен интерес към вечерите. Отначало посещенията беше недостатъчно, но впоследствие в другите квартали, особено IV и VI то се подобри. Повиши се интересът и на събранията можаха да се видят хора, които рядко са посещавали кварталните клубове. Интересът пролича и от големия брой въпроси — 30—40 в квартал. В процеса на отговаряне на получените въпроси, пристъпващите можаха да задават допълнителни въпроси за доизясняване на случаите, правеха предложения и с това сами се убеждаваха във възможността да участвуват в управлението, в решаването на жизнените за тях въпроси.

Така например, трудещите се от IV кв. поставиха въпрос за откриване на зеленчуков магазин, поспориха с ръководителя на „Плод-зеленчук“, направиха конкретни предложения и накрая се излезе от събранието с решаване на този въпрос.

Така се получи и с въпросите за електроснабдяването, с автомобилния транспорт, с редица въпроси по благоустрояването, хигиенизирането, търговията и пр., по които гражданите излизаха на вечерите с конкретни предложения, които бяха възприети. Положително бе и това, че чрез тези вечери се постигна активизиране на редица трудещи се, които при други събрания проявяваха пасивност, не вземаха участие. Сега много от тях проявиха активност, ставаха, задаваха въпроси, правеха предложения. Това оживи събранията, направи ги интересни. Те вече не приличат на поранешните — докладчикът да изнесе беседа-та си и събранието да се закрие, без хората да вземат някакво участие.

Всичко това показва, че ние трябва да използваме натурния опит, да доусвършенствуваме използването на тази форма, като я прилагаме не

само в кварталите, но и в предприятията и учрежденията. Предвиждаме сега след провеждането на вечерите в кварталите да съхраним протоколите, в които са записани въпросите и отговорите в специални папки, които да предоставим на разположение на ръководителите, които бяха извикани да отговарят по въпросите. С тях ще проведем съвещание, на което ще се направи оценка на извършеното, ще се прегледат още един път въпросите, като ще се определят срокове за решаването им по отрасли. След известно време — примерно месец, месец и половина — ще проведем отново съвещание с тези ръководители за контрол, как са изпълнили поставените задачи и за обсъждане на новите въпроси, които ще бъдат поставени от трудещите се и по които ние считаме до края на годината да проведем още един път такива вечери на въпроси и отговори.

Използването и утвърждаването на тази форма за политическа работа с хората ние считаме, че ще помогне много за мобилизиране на трудещите се в борбата за претворяване в живо дело решенията на Осмия конгрес на Партията, за отстраняване на грешките и слабостите в отделните сектори на живота в града, за повишаване авангардната роля на комунистите.

Ст. ПАНОВ
секретар на Градския комитет на БКП — Свищов

В ЗАЩИТА НА ГЕРОЯ ОТ ЛАЙПЦИГ

Преди тридесет и една година в Лайпциг започна историческият двубой между фашизма и комунизма. В продължение на три месеца се водиха титаническа борба, която всички честни хора по света следяха със затаен дъх.

В дните на процеса трудещите се под ръководството на Партията провеждаха най-широката кампания в подкрепа на съдиимите — Димитров и другите дейци на работническото движение, които фашистите изправиха на подсъдимата скамейка. В Париж, а след това в Лондон, прогресивни обществени дейци и юристи организираха задочен контрапроцес срещу истинските виновници на подпалването на Райхстага. Документите поместени в известната „Кафява книга“, влязоха в историята, като разобличителни документи на фашизма. Печатът на комунистическите партии, на професионалните и други организации в цял свят подкрепише енергично развалящата се антифашистка борба.

В дните на Лайпцигския процес трудещите се от окръг също организираха многолюдни протестни митинги и събрания. Видни партийни дейци произнасяха речи, гласуваха се резолюции — за прекратяване на процеса и освобождаване на всички подсъдими.

На 21 септември 1933 г. започнаха съдебните заседания в Лайпциг. Това бе сигнал за ново засилване на протестните акции. Партийната група в с. Златарица провежда събрание и изпраща телеграма до германската легация, с която енергично протестира против скроения процес от страна на кривоверга Хитлер и неговата банда. В телеграмата открито се заявява, че подпалвачите на Райхстага не са комунистите, не е Г. Димитров, а Гьоринг и неговата банда. Комунистите от селото издизават своята увереност, че въпреки всичко работническото движение — комуни-

змът ще победи.

В защита на Г. Димитров застават и учениците от гимназията в с. Михалци, които издигат две трибуни, украсени с портрети на подсъдимите и техните майки.

През октомври 1933 г. 400 ученици и ученици от гимназията в Свищов протестираха срещу скроения от германските фашисти процес. Те искат незабавно освобождаване на невинните подсъдими и наказание на истинските престъпници — правителството на Хитлер и Гьоринг.

Енергичен протест против процеса изпращат и трудещите се селяни от с. Михалци, с. Г. Сеновец, Стамболово, Трудовата младеж от Г. Оряховица, членовете на адвокатската колегия при Великотърновския окръжен съд.

Много са още седищата в окръга, в които Партията и РМС организираха публични събрания и митинги, които изпращат протестни телеграми и резолюции до германската легация и други правителствени институти и искат незабавно прекратяване на процеса и освобождаване на Г. Димитров и другите му. В първите редици на тези протестни акции застават комунистите.

Всички тези протестни акции, цялата борба на трудещите се дават нови сили на великия син на българския народ в борбата му против фашизма.

През 1933 г. пред съда застават не подсъдим, сломен от морални и физически изтезания, а борец с желязна воля.

Г. Димитров не само отхвърля решително обвинението, но атакува смело фашисткия ре-

жим и неговото „правосъдие“, разкрива насилническите методи на полицията и съдебно следствие, фалшификации, с които си служи.

Речите на Г. Димитров в имперския съд предизвикват смущения в средата на фашистките управници, бясна ярост на изобличени престъпници. А от работническите маси те са посрещат с вълноулавяне, последват се от борчески подем. В този момент антифашистката борба получава най-голям размах и сила. В движение са прогресивните сили по цялото земно кълбо. Пристигат протестни телеграми от всички части на Европа — от Канада, САЩ, Уругвай, от цял свят. Хитлеристките палачи са изолирани и обстрелвани отвред. Притиснати до стената от неопровержимите факти на фалшификатори, фашистките куратори се принуждават да заявят, че не поддържат обвинението срещу Димитров, Танев и Попов. Продължителната борба в защита на подсъдимите комунисти се увенча с успех.

Освобождаването на подсъдимите комунисти беше първият морален удар, нанесен на фашизма в неговата бърлога.

През време на Лайпцигския процес се прояви с огромна сила класовият пролетарски интернационализъм и международната солидарност в борбата против реакционните сили. Изпълна ярка ролята на великия син на българския народ Георги Димитров в голямата борба, която той води против фашизма, за делото на светлото бъдеще на човечеството — комунизма.

Ненчо БОНЕВ

ИНТЕРЕСНА ФОТОИЗЛОЖБА

С много инициативи отечествените фронтови посрещнаха Празника на свободата. В клубовете на всички квартали се състояха многолюдни

събрания, беседи. Организиращи бяха много трудови дни за почистване на улиците и благоустрояване на кварталите.

На 8 септември в клуба на квартал „Асенов“ бе открита художествена фотоизложба, посветена на големия празник — 20-годишнината на славната Деветосептемврийска победа.

Тая първа по рода си фотоизложба, организирана от група фотолюбители от 3-та отечественофронтова организация, отразява успехите на народната власт във всички области на живота в нашата Родина и най-вече на родния град. В подготовката на изложбата голяма помощ бе оказана и от кварталния комитет на Отечественния фронт.

Досега изложбата е посещена от над 1500 души. В книгата за впечатления те оставиха много добри отзиви.

Н. Паскалев

Кът от изложбата, който се разглежда с голям интерес от малки и големи.

МЕСЕЦ НА МАРКСИСТКО- ЛЕНИНСКАТА ЛИТЕРАТУРА

За пръв път у нас през септември се провежда Месец на марксистко-ленинската литература. Той е организиран по инициатива на Комитета по културата и изкуството.

Хубаво начинание за пропагандиране на марксистко-ленинската литература, а очакваме на изминатия път. А има какво да се покаже.

Най-главната задача на нашето книгоиздаване след Девети септември бе отпечатването на повече марксистко-ленинска и обществено-политическа литература. Интересът бе толкова голям, че издадените книги не се задържаха много по рафтовете в книжарниците. Така например, докато през 1944 година са издадени 17 книги в 331 000 тираж, то на следващата година издадените книги се увеличават почти трикратно — 48, а тиражът достига цифрата 653 000. То ва само за един кратък период. А в разстояние на двадесет години бяха издадени 13 000 заглавия с тираж над 80 000 000 тома! Във почти всеки дом влязоха произведенията на Карл Маркс, Фридрих Енгелс, Владимир Ильич Ленин, Димитър Благоев, Георги Димитров.

Излязоха от печат материалите на XXII конгрес на КПСС, на Осмия конгрес на Партията, които разкриха с цялата пълнота и многообразие конкретния път за построяването на комунизма и социализма във всички области на икономическия и обществено-политическия живот.

Издателското дело у нас става неделама част от идеологическата работа в Партията. Особено се разрасна то след Априлския пленум на Централния комитет на БКП.

Сега вече по витрините на книжарниците се намира най-разнообразна марксистко-ленинска и обществено-политическа литература.

Правдието слово на Партията достига до всяко честно сърце. И сега произведението на великия Ленин, на нашия незаменим учител Георги Димитров са ценен светлини на всеки, който със своя скромна труд допринася за изграждането на социализма в нашата мила, прекрасна Родина.

Несъмнено, мероприятията, които се организират през Месеца на марксистко-ленинската литература, ще допринесат за нов, още по-голям размах на издаването на тази литература, за нейното още по-голямо популяризиране.

ИСКРОВА ОБРАБОТКА НА СЛЪНЧОГЛЕДА

СЪТРУДНИЦИ на Биоенергичната лаборатория към катедрата по прилагане на електроенергията в селското стопанство към Волгоградския селскостопански институт разработват устройство за прилагане на електроискровата обработка при технологическите процеси в селскостопанското производство.

Известно е, че слънчогледовите семена узряват по различно време. Това усложнява прибирането на слънчогледа и води до загуби. Колектив от Биоенергичната лаборатория под ръководството на проф. Климов е създаде и изпробвал устройство за искрова обработка на слънчогледа.

Опитите са били осъществени в совхоза „АМО“ в Новоенекския район на Волгоградската област. Те са показали целесъобразността на този метод и ползата, която той носи за селското стопанство.

Слънчогледите, обработени с електрически искри, имат по-добри семена, лесно се обработват и прибирането на реколтата става без загуби.

Сътрудници на лабораторията разработват също и метод за получаване на азотни торове с помощта на електроискрово изпраждане направо във въздуха и при полски условия.

Портативни апарати за електросън

МОСКОВСКИЯТ ЗАВОД „Електромедицинска апаратура“ е изпатил на една колубийска фирма, негов клиент, портативни апарати „Електросън“, събщи Съветската агенция по печата „Новост“. Серия от такива апарати е изпатена също така и в Бразилия.

Принципът на създадените от съветските специалисти оригинални апарати за електрически сън е изграден за влиянието на импулсния ток върху кората на главния мозък. Импулсите вълни затормозват нервните клетки и те преминават в състояние на дремка и сън. Апаратът се използва успешно за лекуване на хипертония, гла-

воболне, безсънница и други заболявания, а така също и хирургията.

Апаратът „Електросън“ е получил признание в много медицински учреждения за света. Той се изнася в 50 страни, в това число и Англия, Австралия, Япония, Канада, ГФР и др. Лицензия за неговото производство са закупили Съединените щати. За първи път апаратът е бил показан на световното изложение в Брюксел.

Нови хирургически апарати

СЪВЕТСКАТА агенция по печата „Новост“ събщи от Москва, че Николай Ивашченко, завеждащ физиотерапевтичния кабинет на санаториума „Бармацино“ в Целинния край на Казахстан, е създал портативна бормашин-

ЦВЕНЛОКОМБАЙН БЕЗ КОМБАЙНЕР

ПЪРВАТА серия цвеклокомбайни, работещи без комбайнери, са произведени от Завода за селскостопанско машиностроение в украинския град Днепродзержинск. Както съобщава ТАСС, задачите на комбайнера се изпълняват от монтирано в комбайна автоматично устройство, което помага на тракториста да коригира точно движението на машината по редовете, засети с цвекло.

При конструирането на комбайна за първи път са използвани оригинални механизми, които така внимателно очистват цвеклото от земята и листата, че сега вече е възможно то да бъде изпращано направо от полето в Захарния завод за преработка.

Новият модел комбайн е предназначен за непрекъсната поточна работа. Неговата производителност достига до 5 хектара на ден.

„ЛАМЕЛИН“

ЛАМЕЛИНЪТ е нов вид декоративен шперплат, който се произвежда в широк асортимент модели от руминската дървообработваща промишленост. С оглед нуждите на строителството през последните години редица дървообработващи комбинати произвеждат декоративен шперплат

на, тежача 700 грама, с уникална електрическа фреза за костни операции. В съобщението се изтъква, че Ивашченко е създал досега около 30 изобретения и е направил много различни предложения в областта на медицината.

в стотици различни видове. Така например, през 1963 годината те са произвели 22 милиона кв. м шперплат, като по този начин са надхвърлили над 45 пъти обема на производството за 1948 година.

Шперплатовите фабрики сега използват като суровина такива дървесни материали, които досега се използваха само за отопление — бук и дъб. Половината от цялото производство на шперплат сега се изготвя чрез пълноценно използване на бука. За направата на шперплат се използват също и орех, череша и дървесината на различни екзотични дървета.

Нова лозарска машина

СПОРЕД съобщение на ТАСС от Кишинев молдавски инженери са създали автоматична електрическа инсталация, с чиято помощ стратификацията на лозовите присадки може да става не само в неопотопени помещения, но и на открито. Както е известно, стратификацията на лозовите присадки е един от най-ефективните методи за ускоряване на растежа и за увеличаване на кълняемостта. С използване-

нето на електричеството при този процес ще настъпят коренилни промени в тази област. Електричеството ще способствува не само за разкото увеличаване на производството на висококачествени присадки, но и значително ще ги поевтини, тъй като създаването на специални помещения, снабдени с отоплителни инсталации и стратификационни камери ще стане излишно.

Двугодишните опити в Националния институт по градинарство, лозарство и винопроизводство, както и изпробването на инсталациите в производствени условия е потвърдило напълно тяхната ефективност. Електрозаотоплянето значително увеличава производството на присадки с високо качество. Като използва новите автоматични инсталации, Молдавия ще може всяка година да произведе присадки за 30 000 хектара лозя — един път и половина повече, откоко досега.

Стратификацията става с помощта на електронагревателен елемент. Той създава локално затопляне и необходимата разлика между температурата на мястото на съединяването на присадката с тази на подложката.

Заедно с разработването на този локомотивен конструкторска група на завода, ръководена от Александър Кириарски, създава проект и за универсален двусекционен локомотив с мощност 8000 конски сили.

ЛОКОМОТИВ ИСПОЛИН

Конструктори на Харковския завод за транспортно машиностроение създават проект за локомотив с 6000 конски сили. Това ще бъде най-мощният едносекционен локомотив в света.

Според съобщение на ТАСС локомотивът-гигант ще има два нови дизела по 3000 конски сили. В пътническия вариант скоростта на локомотива ще достига до 160—170 км в час, а товарният вариант ще може да тегли тежкотоважни влакове със скорост 120 км в час.

Машина за бетонирание на напоителни канали

Машина за бетонирание на напоителни канали

ТАСС събщи от Фрунзе, че по напоителните канали на планинската част на Киргизия вече работят твърде оригинални машини, които оставят след себе си бетон на обликован в напоителните канали. Това са машини от пътгащ се тип, теглени

ПЛУГ ЗА БЪРЗА ОРАН

КАКТО съобщава научно-техническият бюлетин на Полската агенция по Печата, в Полския институт по механизация и електрификация е завършило изпробването на плугове, осигуряващи ускоряване на орането. С тяхна помощ скоростта на орането ще се увеличи до 10 км в час.

Учените са изчислили, че стойността на ускореното изораване при един хектар е почти с 15 на сто по-ниска от обикновено.

Мощен котел

ПАРОВ КОТЕЛ, какъвто няма още в нито една топлоелектроцентрала в света, се изпробва в Киевския политехнически институт. Силата на налягането в него е 400 атмосфери, а температурата на парата — 700 градуса (В сега съществуват топлоелектроцентрали налягането на парата е средно 100—140 атмосфери, а температурата — 510—530 градуса).

Новият котел икономисва по 120—140 грама въглища на всеки изработен киловатчас електроенергия. Ако такива котли бъдат монтирани във всички светски топлоелектроцентрали, ще могат да се икономисват не по-малко от 20 милиона тона гориво годишно.

от гъсенични трактори. Те са конструирани от киргизски инженери и за една минута обликоват 2—3 линейни м бункера на машината с цимент става направо от капазони-самосвали.

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

В НОВАТА част на старопрестолния град, на висок хребет още отдалече привлича погледа красива, кожена сграда — слънчев дворец. Това е детската градина „Балванска битка“. Тази ни представя се затвърждава още повече, когато прекречим прага на градината и влезем в просторните, обилно осветените занимални спални, трапезария. Отвсякъде лъха уютност, чистота и се долавя омазана грижа за децата, родена от любовта на хората, които работят тук. Разделени на три групи, 93 деца се радват на щастливо детство.

Току-що е привършила следобедната закуска. Край директорката Цветана Минчева, която също работи с група, са се скупчили деца и тя им говори нещо.

— Много рано идват да ме вземат — недоволства един малчуган, когато види майка си.

Не представява никаква трудност човек да разбере, че на децата тук им е хубаво, харесва им.

— Детската градина е построена едва преди две години. Нова е още — споделя директорката.

Само две години! Но когато не липсва желание, когато се работи с любов, резултатите не закъсняват.

— Ето методическия ни кабинет. Не е много богат — скромно пояснява другарката Минчева.

Но шкафът е препълнен с различни нагледни средства,

игри, сметачен материал. Новата учебна година учителките ще започнат напълно готови. Всяка от тях ще предостави 3 макета, 4 дидактични игри, материали за смятане, различни пособия за физическо възпитание — направени през лятото.

В третата група най-много обичаха да играят на болница. За да се засили интересът към тази игра, за да се обогатят още повече представите на децата за труда на медицинските работници, учителките от тази група за новата учебна година са приготвили интересни неща — бели престилки, касинки, слу-

хо раздава майчина обич, уки на умения, навици, знания децата. Спомяна си за Емилчо. Той дойде мълчалив, затворен, стеснителен. С постоянство и труд др. Тодорова намери верния път до детското сърце. Най-напред започна с разговори за близките му, за дома, за играчите в къщи.

— Сега той е първенец на „липуска“ ни — казва директорката.

Ами Маргаритка! Не искаше да играе, да яде. Но това е вече минало. Сега тя е сръчно момиченце, което се справя със задълженията.

Много са децата и за всяко от тях има какво да си спомня. В първи клас тя ги изпраща подготвени и знае, че не ще я посрамят. Та нали същите тези деца постигнаха такива добри резултати при работа с водни бои!

Целият колектив на детската градина е включен в група за комунистически труд. Всички се стремят да спазват образцов режим, да внедряват в работата си опита на първенците, да работят задълбочено за културното поведение на децата. До нас се е приближило си некое момиченце. Нещо мило и затрогващо има в подадената малка десница и в изговореното вежливо „доброто утро“.

Довиждаме казвам и аз и си отивам с радостно чувство на увереност в силите и възможностите на този млад и амбициозен колектив.

М. НАИДЕНОВА

На път.

Ранна утрин. Първите слънчеви лъчи отгвалят ранобудните минувачи по улиците на В. Търново. Товарна кола с номер 08—28 напуска гаража на ДАП и се плъзва по хлъзгавата ивица на шосето за село Балван. Въпреки силния дъжд и слабата видимост, колата се подчинява на опитните ръце на Петър Ейчев, който е едва на 19 години. Застанал зад волана, той се върна в далечината, като се стреми да заблочи всяка трамплинка, всеки път. В напрегната борба с дъжда, който

се стичаше по стъклата, колата пристигна навреме в селата Пущеве, Ветренци, Ново село и Балван.

След два часа, натоварена с пълни цистерни мляко, тя потегли отново по асфалтирания път към „Млекопреработване“.

Скромни и учтиви, без нарушения на Правилника за движение Петър Ейчев е на нов път — към родната казарма. За там той заминува с преизпълнен план в тонаж.

Здравко ЯКОВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

В с. Върбица измежду много наградени първенци, проявили се в селското стопанство, е и кооператорът Тодор Тодоров Пейчев.

Неотдавна през една от нощите, тъмни облаци покрили небето. Започнало да се святка и гърми. Тогавата той се сеца за голямото количество слънчоглед, насипан на циментовата площадка за сушене, за пълните чували, оставени на открито. Веднага отива там и за няколко

часа успява да пренесе чувалите под навеса и да покрие разпиляното зърно.

Той се лиши от спокойствието и съня, но зърното беше спасено от намокряне и разваляне.

Наградата, която получи бай Тодор, е заслужена награда. Неговата постъпка е постъпка, от която бяха възхитени всички хора в селото.

Д. Габровски

НИКОГА НЯМА ДА ЗАБРАВЯ

Бях много тежко болна. Живота ми висеше на косъм. Получила съм вътрешен абсцес, който се спуска. Беше ми направена сложна операция. Без помощта на колектива на гинекологичното отделение във Велико Търново може би нямаше да бъда жива. Затова така много благодарна на лекарите: Мейков, Петрова, Петров, Ганев, Тачева, Стайков.

Никога няма да забравя времето, прекарано в гинекологич-

ята, онай нощ, когато след операцията сестра Иванчева цяла нощ бдя над мене.

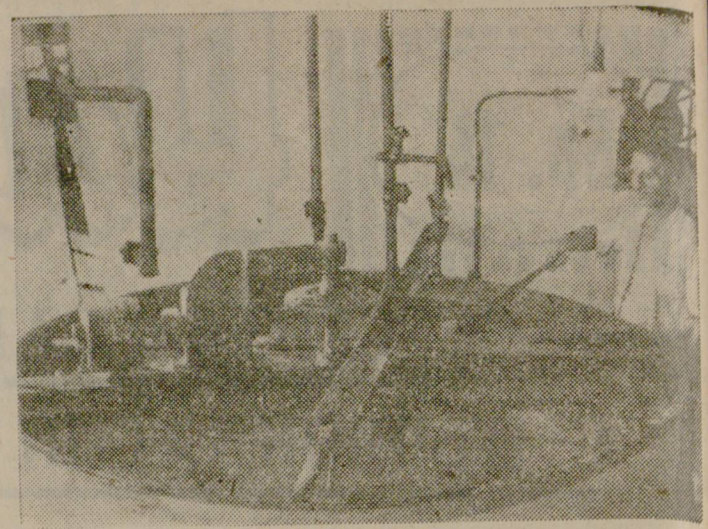
Радка Байчева Халачева

Демобилизираният младеж Симо — пълен с енергия, жаден за труд, за красотата в живота, влюбен в своите стари приятели — конете, се завръща в родното си село.

Симо иска да преобрази своето село, да допринесе за изграждането на един нов бит, който да отговаря и на порасналите изисквания на младежите към живота в село. Той е като онези летици конници, които застават винаги начело, които, стъпили сякаш на златни стремежи, се носят устрежно и смело в живота, преодолявайки всички трудности и препятствия. В своя полет към красивото, към интересното, към новото младежът има подкрепата на своите приятели, подкрепата на една искрена и чиста любов в лицето на красивата птичегледанка Калина.

Но Симо среща много ооречения и разочарования: пречат му консервативните разбирания на стария Банов, лошото отношение на Дангалака — бащата на Калина; пречат му всички, които виждат в неговото лице „смутиел“ на спокойствието, непримирим борец срещу оживялците. Любовете му към Калина се сблъска и

Гома Иванов Томов е дългогодишен рафинор в ДИП „Марек“ — гр. Полски Тръмбеш. Той внимателно следи технологическия процес в неутрализатора. Снимка: Милка Габровска

ПО БИЛОТО НА БАЛКАНА

Старопрестолният град се готвеше да посрещне великия празник. Група ентусиазирани туристи от разни учреждения и предприятия уредила поход по билото на Стара планина. Маршрутът на групата бе от хижа „Узана“ — хижа „Мазалат“, хижа „Тъжа“, първенеца на Стара планина връх „Ботев“ — гр. Карлово.

След хубавата вечеря и сладък сън на хижа „Узана“ сутринта на 7 септември продължихме своя поход. Заромоля дъжд придружен със студен вятър. Със смях и песни пристигнахме на хижа „Тъжа“. Бяхме посрещнати най-радушно от

тември — всички станаха рано и започнаха да се стягат за път — предстояше изкачването на върха. Мокри, брулен от силния студен вятър, премръзнали, изкачихме върха. Това беше нашият марш в стрийните редици на празничната манифестация.

След почивката в специалната стая за туристи групата наблюдава по телевизията величествената Деветосептемврийска манифестация в София. Нследващия ден разгледахме къщата-музей на Васил Левски и другите забележителности на Карлово.

Преканарите четири и половина дни в планината обличиха всички ни.

Л. Димитров

„КОННИКЪТ“

с ревността на младия Банов, и го последва, поддавайки се на първите огорчения и разочарования, но любовта на Калина и най-вече обичта на Симо към родното село го върна отново там, където той е уверен, че ще бъде полезен.

и градът. Като че ли и Симо ще го последва, поддавайки се на първите огорчения и разочарования, но любовта на Калина и най-вече обичта на Симо към родното село го върна отново там, където той е уверен, че ще бъде полезен.

ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА“ - В. ТЪРНОВО

ОБЯВА

В гр. В. Търново се открива Професионално-техническо училище по радиотехника и в гр. Г. Оряховица — по металлообработване и електромонтаж с двегодишен курс на обучение.

Ще се приемат за курсисти завършили VIII клас и в момента незаписани в други учебни заведения ученици. Кандидатите да представят в Окръжния народен съвет отдел „Народна просвета“ — В. Търново, най-късно до 27 септември 1964 г. следните документи:

1. Молба;
 2. Диплом за завършено основно образование — оригинал;
 3. Автобиография;
 4. Характеристика.
- Учебните занятия ще започнат от 1 октомври 1964 г. За професионално-техническото училище в Г. Оряховица документите да се представят в служба „Личен състав“ при Завода за микротелфери — Г. Оряховица, ОТ ОТДЕЛА

ДМЗ за микротелфери—гр. Г. Оряховица

Съобщава на интересуващите се,

че от 1 октомври 1964 г. при завода се открива промишлено училище със срок на обучение 2 години по следните специалности:

СТРУГАРСТВО ШЛОСЕРСТВО И ЕЛЕКТРОМОНТАЖНОСТВО.

Кандидатите да имат завършен VIII клас и да не са по-възрастни от 18 години.

Желаещите да подадат заявление с необходимите документи в срок до 27 септември т. г. в служба „Личен състав“ при завода. 2—1

ЗАВОД ЗА РАДИОПРИЕМНИЦИ Велико Търново ТЪРСИ

двама строителни работници. Справка: Телефон. 29-30 — Личен състав. 2—2

ДЕТСКИ САНАТОРИУМ — ТРЯВНА ТЪРСИ

един огъвар и един сгурджия. Заплати съгласно щатна таблица. За несемейни има осигурена квартира.

Адрес на редакцията: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24.58; Зам. гл. редактор 25.26; отдел „Народен живот и пронаходи“ и Низов печат и дописници — 25.27; отдел „Селскостопански“ и „Култура бит, х. мор и сатира“ — 23.08; отдел „Икономически“ — 31.25; Счетоводств. рев. редактор 24.89.

А. МАРИОС

Така ли трябва да се обслужват хората?

Най-редовните кооператорки от шесто полевъдно звено през цялото напрегнато лято живееха и със собствените си грижи. Преди известно време те решават да отидат до дараците в с. Карансен, за да си обработят вълната от личните овце. Събрали багажа си в по два чувала, един час преди да дойде рейсът от с. Монава за Карансен, кооператорките застанаха на кръстовището да чакаят рейса.

Но каква голяма беше изненадата на тези трудолюбиви кооператорки, когато шофьорът Иван Тотев и кондукторът Йордан Трифонов на рейсова кола № 36—42 им заявиха, че не можели да дигнат всичкия багаж! Имало указание само по един багаж (т. е. един чувал) да вземат и въпреки големите молби на кооператорките кондукторът отказва да вземе багажа на Бонка Кичилова.

От тази постъпка всички пътници бяха силно възмущени. По тяхна преценка беше напълно възможно 9 чувала да се открат до с. Карансен. Нима за всеки чувал кооператорките трябва да отделят по един ден?

Петър Панчев

Не — това не е детски дом. Но колко приятни са миговете, които децата от Детското отделение при Градската общинска болница в Горна Оряховица прекарват тук. Интересна е приказката, която старша-сестрата Анастасия Люцканова чете! Неусетно минават дните на лечението. Здравото се възстановява. И скоро весели, здрави и жизнерадостни деца ще напуснат болничните стаи, за да донесат отново радостта в своите домове.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

КИНО

Градските кина в окръга ще представят от 21 до 27 септември следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Конникът“, „Искра“ — Велико Търново; „Ден на щастие“; „Ал. Константинов“ — Свищов; „19-ият километър“; „Академия“ — Свищов; „Матиса Сандорф“; „Напрегнат“ — Горна Оряховица; „Тримата мускетари“; „Модерен театър“ — Павликени; „Шхуната „Колумб“, „Кучето от тресавище“;

то“; „Човекът, който го няма“; професионално кино „Хар. Стоянов“ — гара Горна Оряховица; „Това се случи в милицията“; „Една звезда пътува на юг“; „Христо Ботев“ — Лясковец; „Крадецът от Сан Маренго“; „Граф Монте Кристо“; „Христо Ботев“ — Елена; „Петимата от Фергана“, „Хармоничен брак“.

ФУТБОЛ

За първенство на Северна „Б“ РФГ на 27 септември ще се срещнат: „Спартак“ — „Кърпа-

чев“; „Септ. слава“ — „Чарлафон“; „Чавдар“ — „Левски“; „Волов“; „Етър“; „Миниор“ — „Септември“; „Светкавица“ — „Корабостроител“; „Локомотив“ — „Спартак“ (Вн) „Гигант“ — „Добруджа“; „Венковски“ — „Дорогостол“.

Зона „Янтра“ ДЗЗ — „Раковски“; „Червено знаме“ — „Г. Гевея“; „Академик“ — „Локомотив“; „Ц. Цанков“ — „Левски“; „А. Кънчев“ — „Владислав“; ЖП депо — „Вечной“; „Орловец“ — ДМЗ.

СТРАНИЦИ ИЗ МИНАЛОТО НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

През 1882 г. Велико Търново е бил посетен от видния историк д-р Константин Иречек. Между другото той пише, че в града скарал потомци от една стара арменска колония, почти съвсем погълнати. По-старите граждани на В. Търново помнят, че на улица „Никола Пиколо“, между Абаджийския и Кожухарския хан, в стария квартал „Баждарлъка“, почти надвесена от отвиснели скали над Янтра, се намирала една малка, полузаконана в земята църквица, изградена от дебел дървен талин. В буренясалия й двор имаше няколко надгробни плочи с издълбани върху тях непознати букви. Знаеше се, че някога тази църква е била арменска.

Данните за тази отдавна изчезнала арменска колония са съвсем осъдени. За нейното съ-

ществуване е отбелязано само с няколко думи в пътеводителите на Хр. Константинов и Д. Цончев — Т. Николов. Интересно е да се знае, кога се е заселила, откъде е дошла и поради какви причини е изчезнала.

Първото писмено известие, което имаме за нея е от 1685 година. Според една релация на никополския католически епископ Антонио Стефани, арменците във В. Търново били доста богати хора и се черкували в църквата на дубровничаните.

Напоследък бяха открити няколко стари турски документи, които хвърляха значителна светлина върху неизяснената досега история за произхода и заселването на колонията. Това са четири хуждета от XVII и XVIII век.

Най-старият от тях е от 1699 г. В него е отбелязано, че живущите в махалата „Поп-

Георги“ във „Варош“ арменци поискали разрешение от местния турски съд, да направят ремонт на църквата си. За тази цел съдът изпратил Мевляна Абдул бакъ ефенди и други мюсюлмани да огледат църквата и след като те потвърдили, че действително тя има нужда от поправка, било дадено необходимото разрешение.

В този документ арменците са наречени бежанци, което потвърждава, че те живеели във В. Търново от сравнително скоро време, вероятно от 70-те или началото на 80-те години на XVII век. Състояли се предимно от изселници от Персийска Армения, което се потвърждава както от многобройните имена, споменати в документите, а така също от наименованието „аджем таифе-си“ т. е. персийска група, което им е дадено. Във Велико Търново те заместили в търго-

вията, изселниците се поради притеснения от страна на турците дубровничани. Тук те заели и дубровничката църква, която била изоставена.

Че старата арменска църква във В. Търново е била дубровнишка, се потвърждава и от един от гореспоменатите турски документи. През 1753 г. дубровничанинът Стефан, син на Матей, живущ в Русе, завел дело срещу арменците във В. Търново, твърдейки, че мястото на арменската църква принадлежало на дяло му. Ако Зим, който се бил поминал преди 70 години и оставил този имот като наследство на неговото семейство. Съдът във В. Търново отхвърлил този иск като недоказан. Освен това, в един доклад на католическия епископ Марко Андриаци, писан през 1721 г. и намиращ се сега в архивата на ордена на пасионистите в манастира „Сан

Джовани и Паоло“ (Италия), е отбелязано, че във В. Търново се намирала преди една католическа църква, която се намирала под протекцията на република Рагуза, която е заета от арменците при условие, че ще бъде върната, ако в града се заселят католици.

За тази църква пише и чипровчанинът Петър Богдан в 1640 г., като отбелязва, че има много хубав олтар, подарен от кардинал Бандини в 1615 г. Църквата била дървена, но отгърте добре обзаведена.

Арменската колония във В. Търново нараства най-вече през XVIII в. Към края на същия век тяхното икономическо положение се влошава във връзка с общия стопански и политически упадък на Турската империя. С още по-бързи темпове се влошава тяхното положение през първите четири десетилетия на XIX век. Броят на арменците във Велико Търново намалява все повече и повече и тя започва да се претопява между българите в града. Именно тези последни останки свърва Иречек през 1882 година.

А. МАРИОС